

ПРОТОКОЛ

№ 216

гр. Варна, 29.10.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Димитрова

Членове: Ангелина Й. Лазарова
Георги Н. Грънчев

при участието на секретаря Геновева Хр. Ненчева и прокурора Станислав Дончев Андонов (АП-Варна)
Сложи за разглеждане докладваното от Георги Н. Грънчев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20213000600248 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 14:10 часа се явиха:

Жалбоподател-подсъдим **ЗДР. П. ГЪ.**, редовно призован, явява се лично и с **адв.М. БЛ. С. и адв.БЛ. Н. Б. от АК – СОФИЯ**, надлежно упълномощени и приети от съда от днес.

За **Апелативна прокуратура – Варна** се явява прокурор **А..**

ПРОКУРОРЪТ: – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Не правя искания за отвод.

АДВ.Б.: – Не правя искания за отвод, но имаме доказателствено искане.

Уважаеми съдии, имаме искане за назначаване на ССЧЕ, искането ни е изводимо с оглед отменителното решение на ВКС, в което е посочено, че по делото не е извършено, не е изготвено необходимото заключение, относно осчетоводяването на задълженията на управляваното от господин Г. дружество, както във връзка с първия договор, относим към предмета на доказване, така и с договора за заем. Колегата С. ще формулира конкретните задачи.

АДВ.С.: – Не правя искания за отвод.

Във връзка с искането за експертиза, задачите са отразени в решението на ВС, аз само ще внеса яснота в това какво ние искаме като заключение на вещото лице, на какви въпроси следва да отговори, а те са следните:

В кои счетоводни сметки, първо, в кой момент, второ, и по какъв начин е следвало да бъдат осчетоводени.

Задължение на „Бросс холдинг“ АД към „Ди си енд кем компани“ за неустойка и лихва по договора за доставка от 13.03.2007 година. Това е първата задача, която ВС счита, че не е отговорено на тези въпроси в експертизата. Те не са задавани тези въпроси.

Второто с анулирането на договора за заем от 13.04.2010 година задължение за тях за 2008 и за 2009 година и съответно как е следвало да се отразят тези задължения в годишния финансов отчет на „Бросс холдинг“ АД и в кои години.

Считам, че такава експертиза би следвало да бъде направена, т.к. действително на тези важни въпроси няма отговори във всички събрани по делото доказателства.

АДВ.Б.: – Само да добавя, уважаеми съдии, отговора на тези въпроси ще изясни имаме ли съставомерно деяние. Такова заключение е пряко свързано с предмета на доказване по настоящото производство.

ПРОКУРОРЪТ: – Противопоставям се на така направеното искане, по моему, от фактическа страна е установено всичко необходимо по делото и в крайна сметка не някой друг, а точно подсъдимия е един от хората, които е поставил подписа си под документите, които в крайна сметка уреждат въпроса свързан с предоставения кредит от близо 7 милиона и половина Евро, тези договорни отношения между неговото дружество, между управляваното, до колко е управлявано всъщност това е отделен въпрос, дружеството, което е представлявал и дружеството със седалище на Шейселските острови. За мен този въпрос е ирелевантен с оглед характера на повдигнатото обвинение и по тази причина Ви моля да го оставите без уважение.

АДВ.Б.: – Първо това е едно от основанията ВКС да отмени решението на ВАпС.

И на второ място въпроса не е дали е поставил подпис, защото може да е поставил подпис поради некомпетентност, неяснота, грешка и т.н. Въпроса е имал ли е задължение да декларира това, което не е декларирал, това е въпроса, който касае несъставомерността.

АДВ.С.: - Тази експертиза именно това ще обоснове.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание.

СЪДЪТ след тайно съвещание, като взе предвид направените доказателствени искания от защитниците на подсъдимия и становището на представителя на А-Варна, намира, че същото следва да бъде оставено без уважение по следните съображения:

На първо място, следва да се подчертае, че в решението на ВКС, с което делото е върнато за ново разглеждане поради отмяна на въззивния съдебен акт, не се дават такива указания, които да попадат в кръга от посочените в разпоредбата на чл.355, ал.1 от НПК. От посоченото в отменителния съдебен акт може да се направи извод за констатирано процесуално нарушение, състоящо се в липса на мотиви, респ. липса на цялостен анализ на

доказателствената съвкупност. Като пример са изброени свидетелски показания и заключение по назначена експертиза.

На второ място, съдът намира, че така поставените въпроси от защитата във връзка с осчетоводяване на въпросните задължения е въпрос извън предмета на доказване и не е елемент от фактическия състав на разпоредбата на чл.348а, ал.1 от НК, каквото е обвинението по отношение на подсъдимия.

С оглед на изложеното, че към настоящия момент са събрани всички необходими доказателства, даващи възможност да се направи извод за наличие на обективна и субективна съставомерност на деянието, предмет на обвинението, поради което и не се налага събиране на нови доказателства от въззивния съд.

Водим от горното, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на защитата за допускане на нова ССчЕ.

АДВ.Б.: - Да се даде ход на делото.

АДВ.С.: - Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ: - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА ОТ СЪДИЯ ГРЪНЧЕВ

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО:

АДВ.Б.: – Ув. Апелативни съдии, поддържа подадената жалба.

Моля да постановите съдебен акт, с който да отмените обжалваната първоинстанционна присъда, считаме, че същата е неправилна, т.к. е незаконосъобразна и постановена в нарушение на процесуалните правила.

Ще започна от нарушенията на материалния закон, считам, че в настоящия случай не е налице съставомерно извършено деяние, т.к. не са налице елементите от обективния и субективния състав на престъплението по чл.248а ал.3, вр.ал.1 от НК.

Видно от обвинителния акт подсъдимия е предаден на съд за това, че в декларация, която е представил пред банка ДСК за получаване на кредит не е посочил съществуващи задължения на дружеството.

Ние считаме, че:

На първо място, не е налице изпълнително деяние, т.к. в настоящия случай, съобразно текста на закона, това деяние може да бъде извършено единствено и само с действие, то не може да бъде извършено с бездействие, както се претендира с внесения обвинителен акт.

Възможността едно деяние принципно да бъде извършено посредством бездействие се свежда до три хипотези:

На първо място, когато това е изрично предвидено в закона, което не е така в случая.

На второ място, такъв е примера с лъжесвидетелстването, когато е посочена алтернативност, когато затаи истина или потвърди неистина.

На трето място, при така наречените комисивни престъпления чрез бездействия, които обаче са резултат, те са формулирани с оглед настъпването на някакъв, забраната за настъпване на някакъв престъпен резултат. Настоящото деяние е формално.

В тази връзка считам, че не е налице изпълнително деяние по смисъла на чл.248а, ал.1 от НК, т.е. не би могло чрез оставяне на празно място в някаква графа, в която не е попълнено нищо, да бъде извършено това конкретно престъпление по чл.248а, ал.1 от НК. Ако в тази графа беше изписано нещо, независимо какво, можеше да подлежи на интерпретация, в настоящия случай обаче сме хипотезата на бездействие, това престъпление може да бъде извършено само с действие.

На следващо място, видно от текста на закона се изисква представяне на такава невярна информация, ако не вземем предвид това, че не е налице изпълнително деяние. Следващото, което закона изисква е представяне на неверни сведения, в случая нямаме събрани доказателства за представяне, т.к., както е посочено в първоинстанционния съдебен акт, в мотивите към него, не е установено кой, кога и при какви обстоятелства е предоставил сведенията в банка ДСК.

На следващо място, което касае искането ни за експертиза и което беше отхвърлено, ние считаме, че не е налице задължение от страна на господин Г. за представяне на сведение, т.к. това задължение, предполагаемо задължение, е изводимо от договор за заем, приложен към материалите по делото от април

2010 година - 13.04.2010 година, с който е трансформиран друг един договор, касаещ получаването на средства за построяването на завод.

По първия договор е била предвидена неустойка, която с втория договор се трансформира. Има обаче няколко проблема, които правят договора от 13.04.2010 година недействителен, а когато един договор е недействителен той не произвежда правни последици и съответно не обвързва по никакъв начин лицата, които са го подписали.

Договора е договор за заем само, че видно от материалите по делото и от неговото собствено съдържание в нито един момент не е имало прехвърляне на пари или вещи. Договора за заем е валиден тогава когато има прехвърляне на пари или вещи. Съобразно практиката на ВС по граждански дела е възможно при сключването на един договор за заем да не се прехвърлят пари или вещи ако е имало такова прехвърляне по предходен договор, който се трансформира. Само, че предходния договор предвижда неустойка, вземане за неустойка, което също не представлява прехвърляне на пари или вещи. Т.е. ние нямаме годин договор за заем, този договор противоречи на закона и затова е нищожен.

На следващо място този договор говори за някакво прихващане, само, че за да има прихващане, съобразно ЗЗД трябва да има насрещни вземания. Господин Г. няма вземания и не е имал прихващане на насрещни вземания и съответно задължения. Т.е. и тук имаме противоречия със закона. Освен това имаме и липса на предмет, поради което считам, че договора е недействителен.

На следващо място, което е много съществено, видно от самия договор, той е сключен, то е описано вътре в него в началото на договора, той е сключен за да може да се построи съответно завод, заемателя има подписан със заемотателя договор, но не е довършил строителството, този договор е подписан за да се довърши въпросното строителство, това е посочено в него, само, че за довършването на това строителство не се предоставят каквито и да било средства.

По-нататък договора продължава по един любопитен и странен начин и има противоречие между отделни клаузи на този договор. В тази връзка, т.к. трансформацията на неустойката в заем по никакъв начин няма да спомогне

за построяване на каквото и да било, каквато е целта на този договор, видно от самия него.

По тази причина считам, че е налице недействителност на договор, този договор не обвързва подзащитния ни с никакви конкретни действия.

На следващо място, не са налице субективните елементи от състава на престъплението, не е налице целта да сключи и да подпише договор за кредит, да получи кредит. Видно от материалите има направен особен залог към момента на сключване на този договор за кредит с банка ДСК, има направен особен залог на търговско предприятие на стойност 50 милиона, което е 7 пъти повече от предполагаемото задължение, което според нас не е имал, но в обвинителния акт е посочено, че такова задължение съществува.

Няма как за да прикрие, то е в хипотезата, за да прикрие задължение на стойност 7 милиона, той прави особен залог на търговско предприятие на стойност 50 милиона, което води да извода, че не е налице специалната цел на състава на престъплението, не е налице и умисъл.

Присъдата е необоснована, т.к. приетото за установено не се подкрепя от събраните доказателства, допуснати са съществени нарушения на процесуалните правила, т.к. е опорочено е формирането на вътрешното убеждение на решаващия орган. По делото са събрани доказателства, които въобще не са били обсъдени и ВКС го е посочил в решението си, не само от Варненския апелативен съд, но и от първата инстанция. Събрани са доказателства по делото например, че тези документи, за които става въпрос и които са представени в банка ДСК, неясно от кого, са били документи свързани с оферта, което е една процедура и след това следва сключване на договор, което е друга процедура.

В тази връзка Ви моля да постановите оправдателна присъда.

АДВ.С.: – Ув. Апелативни съдии, аз искам да поразсъждавам по гражданско-правната тема, т.к. считам, това беше и целта на искането ни за експертиза, т.к. считам, че към момента на попълване на декларацията от господин Г. тогава имало ли е договор, който да е породил правно действие.

Считам, че такъв договор, който да е породил правно действие за заем не е имало към момента на попълване на тази декларация, което е месец юни 2010 година един много дълъг период, месец юни 2010 година - месец март

2011 година.

На първо място, защото това е договор за заем. При договора за заем трябва да бъдат предоставени средства, както е казано в самия договор и както каза и колегата, че тези средства ще бъдат предоставени на „Бросс холдинг“ АД за довършване на строителство на производствена линия, която се нуждае от допълнителен кредит, който да бъде предоставен. Този договор е сключен, но не е породило никакво правно действие, защото никакви средства не са постъпили в „Бросс холдинг“ АД от „Ди си енд кем компани“, никакви. Поради тази причина договора не може да тръгне, той не е тръгнал, трябвало е да бъдат предоставени тези средства, защото те са целево насочени, а такова нещо няма. Към момента на попълване на декларацията такива средства не са постъпили, те не могат да бъдат, не може да има никакво осчетоводяване на тези средства по този договор, защото няма постъпили в самата фирма средства. Могат да бъде осчетоводено нещо, което е постъпило във фирмата като сума, като някаква вещ или нещо, такова нещо няма, няма постъпила сума. Как в една декларация ще бъде отразено нещо, което не може да бъде осчетоводено, няма как да бъде осчетоводено, защото го няма нито като кредит, нито като дебит. Така, че считам, че към този момент, даже и да имал добро желание господин Г. да попълни каквато и да била декларация за ползване на кредит той не е могъл, не може да нанесе нещо, което не съществува в правния мир. Т.е. не съществува постъпление, което да е отразено в баланса на дружеството, което да е осчетоводено и което да има задължение към него той да го отрази като ползване на кредит.

По един много странен начин договора след това е трансформиран, така е трансформиран, че се стига до някакво споразумение за прихващане, прихващане може да стане само когато една страна има какво да вземе от другата страна, а другата страна може да направи прихващане.

Както се вижда „Бросс холдинг“ АД няма вземане към „Ди си енд кем компани“. Така, че този договор, който е подписан той не е нито договор за заем, нито договор за прихващане, защото няма какво да се прихване, от нито една от страните няма какво да се прихване. Така, че считам, че този договор е абсолютно недействителен и не може да породи правно действие.

За да бъде този договор отразен като договор за ползване на заем и за да може да бъде вписан той в каквато и да била декларация, защото него го няма

нито в баланса на сметката, нито в годишния отчет по сметката, няма го никъде този договор, защото няма постъпление, няма изваждане на суми, няма прибавяне на суми, няма нищо, това първо.

Второ, считам, че един недействителен договор, който не поражда правно действие не може да отразяван в нито един документ, който се попълва във фирмата, та камо ли в декларация, която трябва да отрази ползването на кредит.

Но дори да приемем, че такъв договор за кредит е действителен неговия падеж, на който трябва да бъде реализирана някаква сума е чак 30.12.2012 година. Т.е. до този момент няма някакво проявление на този договор. Този договор не може да бъде отразен в нито един документ, в нито един отчет на фирмата, в нито един баланс на фирмата, т.к. към 30.12.2012 година той следва да породи своето действие към момента на попълване на декларацията юни 2010 година – месец март 2011 година няма какво да се отрази в тази декларация.

Т.е. господин Г. не е съставил документ с невярно съдържание, не е да е затаил истина или да е затаил някакъв договор, който е породил правно действие и за който може да се каже, че той е извършил престъпление като не го е отразил, няма какво да бъде отразено.

По тази причина считам, че не е осъществил състава на чл.248а, ал.1 от НК.

Считам също така, че следва да постановите едно решение, с което господин Г. да бъде признат за невиновен.

Ще моля да съобразите и гражданско-правната част, която изложих пред Вас при постановяване на Вашето решение.

Освен всичко друго считам, че документите, които се намират в папката на това дело, именно тази декларация, е попълнена само и единствено за да се получат едни оферти от различни банки за теглене на кредит. А дали фирмата, която иска кредит и която попълва тези документи ще тегли кредит, това е съвсем друга тема. Дали ще бъде одобрена за този кредит също е друга тема. А да не говорим, че от тук нататък банковия служител, който е отговарял за този кредит е трябвало да прегледа абсолютно всички документи и ако е има нещо, което него го притеснява или ако вижда някаква

неизправност или нещо, което ще бъде след това вложено в документите за получаване на кредит той е трябвало да се обърне към хората, които са попълнили тези документи.

В случая нито банковия служител, нито по-нагоре всички служители, които са гледали във Варна, в София и са одобрявали кредита, нито един от тях не е заявил на фирмата, че следва да бъде попълнен някакъв документ, който да отговаря на изискванията, защото в случая не може да се приеме, че той е казал, че, господин Г. е казал, че имам задължение или нямам задължение. Просто няма попълване на тази декларация.

Моля за Вашето решение като признаете за невиновен нашия подзащитен.

ЖАЛБ.ПОДС.Г.: - Ув. Апелативни съдии, привлечен съм към отговорност по чл.248а от НК, който конкретно казва, че който за да получи кредит предоставя невярна информация.

Искам да коментирам три конкретни момента на този текст.

Първото е, който за да получи, всички действащи компании имат практика, работейки за своите доставчици да имат поне няколко оферти и в конкретния случай банката е доставчик на пари, фирма доставя вода, фирма доставя храна, това са техните стоки.

Като голяма фирма „Бросс холдинг“ АД през 2010 година беше една от най-големите компании в България, беше регистрирана в големи данъкоплатци, имаше желязно правило в компанията да се искат минимум три оферти. Самите документи и процесната декларация са част от един процес наречен „искане за кредит“, това не е част от документацията „получаване на кредит“. Т.е. ни през есента на 2010 година отправихме запитване за оферти, за искане за кредит към няколко банки, включително и ДСК. Искането за кредит не поражда по никакъв начин задължение да получиш стоката и да получиш доставката. Както е видно от приложените документи по делото кредита реално го получихме март 2011 година, което е 6 месеца по-късно. Така, че реално погледнато аз съм привлечен под отговорност по текста на закона за получаване, а реално погледнато процесната декларация, част от съвсем друг процес, от процеса за искане на оферта искане за кредит. Пак казвам това са два коренно различни процеса,

коренно различни документи. Когато се получава кредит се подписват договори и се представят съвсем други документи. **Това е по първата точка.**

Втората точка, както гласи текста на обвинението е, който „представи или предостави“. Категорично заявявам, че не съм представял и предоставял аз лично тези документи в банката.

По делото има противоречиви свидетелски показания на служител на банка ДСК Стамболиев, който първо твърди, че лично пред него съм попълнил тази декларация, ведно е присъствал на срещата и другия управител на компанията. След като е направена графологичната експертиза и тя ясно показва, че нито текста на декларацията е попълнен от мен или от другия управител, както и, че втория подпис на другия управител не е положен от него, той си сменя показанията и казва ок, да, но само Г. беше при мен. Съответно самите документи, които са част от искането за кредит нямат дата, нямат входящ номер и е чудно защо този служител е приел несъответстващи на стандартите на банката документи и ги е процедирал в цялата система и банката, включително и в София, ги е приела. Това е по второто „представил“.

И третото е „невярна информация или документ с невярно съдържание“.

Процесната декларация на практика тя на 50 % не е попълнена. Там този документ не съдържа информация. Аз не мога да бъда обвинен за документ, който не съдържа информация или за документ, който е невярна информацията, защото такава няма.

Имаше предположение, че може би информацията се намира в допълнителни списъци или допълнителни документи към тази декларация, но такива няма и не са представени по делото.

Като цяло тези три конкретни неща, а именно, „който за да получи кредит представи невярна информация“ считам, че персонално аз не подлежа и не попадам в нито една от тези категории или тези текстове на този член на обвинението, защото нито съм предоставил, нито съм попълвал информацията, както и процеса за искане, каквито са документите искане за кредит не е процес за получаване на кредит, те така си казват.

Като цяло моля да бъда оправдан.

ПРОКУРОРЪТ: - Ув.съдии, аз на предходното гледане на делото на тази

инстанция изразих позицията си и отношение ми към случилото се и случая не е променено и към днешна дата.

Ще се спра само на няколко от нещата, които ми се струват, че са важни и които днес така някои от тези неща за първи път се споменаха..

Има няколко безспорни факта по това дело.

Едната търговска компания, тази представлявана от подсъдимия решава, че ще изгради завод и, че ще продава продукцията от този завод на друга компания регистрирана в офшорна зона. Подписват договор за доставка на бъдеща стока, която не е произведена, която трябва да бъде произведена от несъществуващ завод, от който така или иначе не е бил построен.

В крайна сметка по-късно, т.е. очевидно тези намерения, по моему, изначално още очевидно е било невъзможно да бъдат реализирани за построяването на завода, между едната компания и другата се достига до съглашение, т.к. едните не са продали стоката, която не са произвели, а и не могат да произведат, дължат неустойки в колосалния размер около 3 милиона Евро на година, за две години.

Въпрос на юридическа техника е как тези отношения ще бъдат формално оформени.

Още в основите на облигационното право, още от там знаем това, как ще бъде наименуван един договор не е определящо за задълженията на страните, които го подписват.

Съгласен съм с казаното от защитата, че договора е любопитен и странен, наистина е така, това обаче не го прави нищожен.

Дали едната от страните ще поиска договора да бъде обявен за недействителен, тя може да го стори, но не е страната по договора, този орган или тази институция, която самостоятелно би могла да вземе едно такова решение и то да повлияе и върху съконтрахента ѝ.

Факт е, че отношенията между двете компании, българската и тази регистрирана в офшорната зона са се развивали във времето, факт е, че подсъдимия е бил наясно с това и той полагал подписа под съответния набор странни наистина документи, въз основа на които се е породило това задължение към управляваното от него дружество.

Банковия служител е можело и е следвало да прегледа документите и приложенията към тях и ако го е бил сторил, каза защитата, щял е да види, че всъщност нещата не са така, както на пръв поглед изглеждат. Ами напротив, нали затова защитата поиска тази експертиза, където и да гледа банковия служител никъде в счетоводните записи това задължение не фигурира. То го няма отразено никъде, ами естествено, че няма да го има отразено, така, че въпроса, така, че нещата по този въпрос са изначално ясни.

Става дума за една схема, няма спор, че декларацията може би не е попълнена от подсъдимия. Ами той твърди, че начело е бил на една от най-големите търговски компании в България по него време. На разположение е имал цяла армия от служители, счетоводство, юристи и т.н. Декларацията е била съвсем логично да е попълнена от някой друг, не може управителя на такъв икономически мастодонт да се занимава с попълване на целия набор документи само дори за този кредит, а пък какво остава за цялата дейност на фирмата.

Въпроса е друг, кой е положил подписа си под нея. Подписа е негов и по това спор няма.

Между управляваната от него компания и банката, между него и негови служители и служители на банката са били проведени много срещи, били са обсъдени в детайли всички елементи на техните отношения така, че в крайна сметка и двете страни да подпишат един договор, който ще удовлетворява интересите и на едната и на другата, което е целта на всеки един търговски договор.

Дали обаче в случая нещата щяха да бъдат действително по този начин.

Защото вижте какво се оказва, компанията, която иска да получи кредит всъщност има едно огромно задължение, което скрива от този от когото очаква да получи кредит. Интерес е на компанията, мотива, също е налице, защото елементарната човешка логика сочи на това, че нито един разумен човек, аз съм убеден, че колегите в лицето на защитата не правят изключение от това правило, нито един разумен човек не би дал пари назаем на някой, за който знае, че е задлъжнял другиму и ако дойде един момент, в който да си ги поиска парите от него той трябва да изпълни задължението си към предходния си кредитор.

Все си мисля, че, то това всъщност е било целта на цялото упражнение. Скривайки от банката, че фирмата има това задължение, безумно задължение, защото аз не мога да си представя кое е накарало подсъдимия и съуправител на компанията да си сложат подписите под този странен договор, скривайки от банката, че те имат такова задължение и след като банката отпусне искания кредит, от отпуснатите от банката пари, тези 7 милиона и половина Евро ще бъдат предоставени на другата фирма, позиционирана на Сейшелските острови. Виждате ли тази декларация всъщност се твърди, че част от една процедура, която едва ли не няма нищо общо с крайната цел, а именно получаването на кредит. Очевидно не е така. Маса срещи са били провеждани, обсъдени са в детайли всички елементи, свързани с искането, с това да бъде ли удовлетворено искането на компанията, ръководена от подсъдимия.

В крайна сметка без този набор документи целта е нямало да бъде постигната. А пък тя в крайна сметка е постигната. Така, че в никакъв не мога да съглася, че трябва да делим нещата на някакви подготвителна част и на последваща част. Дори и да приемем, че е така, ако във фазата на, ако в тази предварителна фаза се укрият, това е всъщност основния факт, ти дължиш ли на някого пари или не дължиш, след като искаш от мен.

Ако това, този факт не беше укрит, вероятно изобщо нямаше да се стигне до никакви предварителни договори, въз основа на този набор документи, в крайна сметка, уважаеми съдии, процедурата е била доведена до край.

По отношение на индивидуализацията на наказанието, което е наложено, по моему е справедливо наложено, защото това, за което е изправен днес пред Вас на подсъдимата скамейка подсъдимия Г. той го е извършил и му е наложено справедливо наказание, не само защото е минал прекомерно дълъг период от време, не само защото в крайна сметка парите не са били усвоени, защото тогава щяхме да говорим за съвсем различен състав и за съвсем различен размер на причинената на обществото вреда.

Мисля си, че и първия по степен съд и въззивната инстанция всъщност са схванали това, че не подсъдимият е вземал решенията какво да се случва в това дружество и с неговите активи. И от тази гледна точка му е наложено такова наказание, той е изпълнявал нечия чужда воля, въпреки сега, поемайки тази отговорност, пък е трябвало да положи подписа си под тази декларация,

което в крайна сметка да го подведе днес и в настоящата зала пред Вас.

С оглед на казаното до тук моля да потвърдите присъдата на първоинстанционния съд, такава каквата е .

АДВ.Б.: /реплика/ – Причината поради, която е отпуснат кредит на дружеството представлявано от позицията ни не е декларацията, а празното квадратче в процесната декларация, причината, че е направен особен залог на търговско предприятие на огромна стойност седем пъти по-голяма. Така, че въпросната декларация няма никакво отношение към отпускането на кредит.

На второ място аз не успях да разбера как така задължението е липсващо, не съществуващо, спорно и въпреки всичко подзащитния ни е следвало да го отрази.

АДВ.С.: /реплика/ – Искам да кажа че няма укриване на нищо, защото то няма отразено нищо в декларацията. Няма укриване на никакъв факт, защото това нещо, което се твърди, че е укрито то го няма никъде в правния мир. А на всичкото отгоре искаме да въведем и базираме нещо, един нищожен договор искаме да го въведем едва ли не и да му дадем правна стойност и сила само и единствено защото нищо не е декларирано по него и защото никъде не е осчетоводено.

Ние искаме да го направим с правна сила един недействителен договор да му дадем правна сила

Нито един документ по сключване на договора за кредит не е представен, представена е само декларацията, която е с искане за оферта, но нито един документ по сключване на договор за кредит не е представен по това дело.

ПОСЛЕДНА ДУМА:

ЖАЛБ.ПОДС.Г.: - Видно от договора за заем този договор е необезпечен, срещу него няма абсолютно никакви активи, предостъпвани от страна на „Бросс холдинг“ АД, докато към кредита на ДСК банката е обезпечена със залог от 50 милиона първи по ред. Т.е. уважаемия господин както каза, ако се беше стигнало до дело срещу „Бросс холдинг“ АД от страна на кредиторите първи по ред щеше да си прибере парите ДСК, а тази компания щеше да някъде на опашката, след държавата, след ДСК, след служителите на компанията. Така, че не съм съгласен, че съм с мотивите, които господин прокурора каза, че аз съм имал да подпиша. Банка ДСК беше

първа по ред и щеше да се удовлетвори на първо място, тя е удовлетворено, щети по делото няма.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание.

СЪДЪТ след тайно съвещание обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в законния срок, за което страните ще бъдат уведомени.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в **15:30** часа.

Председател: _____

Секретар: _____